

I Farbo kyrka i Dalsland har de yttre dörrarna till handtag ett par grova järnringar, om dessas ursprung berättas följande sägen:

På den tid då jättar och troll voro vanliga här i landet bodde på gården Rundsäter en bonde, som hade en präktig oxe, som hette Ringhold.

En dag voro bonden och hans tjänsteflicka sysselsatta med att skära havre. På den tiden utfördes detta arbete med en skära. Att arbetet var lika mödosamt som det gick långsamt, kan en var lätt tänka sig.

Då kvällen kom, och arbetet för dagen var slut, såg bonden ut över sädesfältet, och yttrade: Om jag hade all den här säden skuren i morgon bittida skulle jag vilja ge till och med min Ringhold.

Flickan hade glömt sin sjal (schal) och på kvällen gick hon efter den. Ingen märkte, att hon blev borta.

Nästa morgon gick bonden tidigt ut och skulle se på sitt fält. Det var hugget och flickan låg död därute. Jätten som hade hört bondens obetänksamma yttrande, hade med sin lie skurit säden och tvingat flickan att binda tills hon dog av ansträngning. Bonden han anade, att jätten gjort honom denna tjänst, sprang till ladugården och sprang till ladugården och fann Ringhold borta.

Han omtalade sin olycka för grannarna. I hopp att kunna beveka jätten samlade de sin runt omkring berget, där jätten bodde och ropade: Oxen Ringhold, Oxen Ringhold.

Slutligen kapitulerade jätten och släppte ut oxen, som nu var försedd med tre järnringar om hornen en man hörde jätten

säga inifrån berget: Nu kan du kalla honom Ringhold.

Dessa ringar insattes sedan i kyrkdörren där de än i dag fyller sin uppgift.